

Polyfilla klarer alt – også huller i hjertet

Kathrine Assels' ungdomsroman, 'Polyfilla-Alfabetet' tør sprøgnørde sig igennem en beretning om en befriende almindelig 14-årig piges bekymringer om egen utilstrækkelighed og livtag med livets store spørgsmål.

Alice_Nørlem

PUBLICERET Torsdag 11. maj 2023 - 08:52

Del på Facebook

Del på Twitter

Del på e-post

Fakta:

Polyfilla-Alfabetet

Forfatter: Kathrine Assel

259 kroner

186 sider

Forlag: Jensen & Dalgaard

Kathrine Assels ungdomsroman 'Polyfilla-Alfabetet' er en finurlig lille bog om højstemt ungdomsbekymring. Hovedpersonen, Anna, er usædvanligt optaget af ordspil, gemte betydninger, underlige faste udtryk og uforståelige voksne vendinger. Hendes leg med sprogets muligheder bliver den røde tråd i hendes arbejde med at lappe hullet i hjertet. Hovedpersonen Annas mor er ejendomsmægler og kan præsentere kondemnabile tilsalg-huse med begejstret, falsk optimisme. Alt kan fikses med en kærlig hånd eller med en klat polyfilla. Anna har hul i hjertet – både i bogstavelig og overført betydning. Da hun finder sin mormors gamle, næsten tomme, adressebog, begynder et alfabetiseret, metaforisk polyfillaprojekt, som langsomt fylder hullet ud.

Fortællingen lægger hårdt ud med Annas betragtninger om døden. Hun overvejer, om man måske passerer gennem en rød dør, når livet ender. Dør og dør staves jo ens og læser man ordet bagfra bliver dør til rød, således den røde dør til døden på den anden side af livet. Anna er ikke dødsangst, men hendes eksistentielle betragtninger følges gennem romanen af variationer over døden som et allestedsnærværende tema i livet.

ANNONCE:

Anna er overbevist om sin egen utilstrækkelighed. Hun er grim med kedeligt hår og opstoppet næse, har ingen venner, ingen kæreste og hendes liv er almindeligt og uinteressant. Hun er favnet af varm kærlighed og omsorg fra sin mor og mormor, så 'Polyfilla-alfabetet' er ikke en roman om omsorgssvigt.

Annas bekymringer og sorger er helt almindelige. Genkendeligheden i Annas dybe overvejelser over egen utilstrækkelighed er befriende og gør romanen til et godt bud på en vigtig ungdomsbog. Helt almindelige ungdomsproblemer kan give anledning til eksistentielle overvejelser på vejen mod at finde sig selv og sin plads i livet.

'Polyfilla-alfabetet' leger med sproget i en grad, som burde gøre læsningen uudholdelig, men fordi det er hovedpersonens leg med sproget, bliver den overdrevne optagethed af ordspil og betydninger en troværdig rød tråd gennem romanen. Sprogspillene er humoristiske og finurlige og ganske underholdende. Ordlegene forvandler Annas helt almindelige tanker om egne fejl og bekymringer om forelskelser, som lader vente på sig, fra det banale til det småfilosofiske. Dermed bliver 'Polyfilla-Alfabetet' et glimrende bud på en optakt til samtaler om livets store – og helt almindelige spørgsmål.

Genkendeligheden i Annas sorger og bekymringer og romanens afslappede forhold til spændingsopbygning gør bogen nærværende. Plottet i bogen er ikke nervepirrende, men sproget og det meningsfulde i det banale gør bogen både underholdende og vedkommende. Vi har brug for en mild roman om livets store spørgsmål, så selv de mest følsomme og skrøbelige unge kan være med i samtalen. Her er ingen ekstreme handlinger, væmmelse eller chokeffekter, som i Janne Tellers fantastiske klassiker, [Intet](#), eller Sarah Engells gribende [21 Måder](#), men romanen giver stof til eftertanke i en ramme af sproglig finurlighed og med en kerne af spekulationer, som enhver ungdommelig hjerne kalder på hjælp til at finde vej igennem.